

Brand op de Hooge Nesse

Op een mooie zaterdagmorgen kwamen we als werkgroep natuuronderhoud vrolijk aan op de Hooge Nesse. Het was mooi heet weer, ofwel het was 30 graden die dag. We zouden het daarom rustig aan doen.

Niets vermoedend kwamen we bij onze werkplaats en zagen een smeulende hoop van wat eens een takkenril was. Toen we verder keken, bleek dat er een flink terrein was afgebrand met hier en daar nog smeulende hopen. Het eerste wat ik dacht, was dat het vuur gelukkig vanzelf was uitgegaan en niet de grote rietvelden heeft bereikt met zijn vele broedvogels.

Bepaalde gedeeltes smeulden echter nog en ik besloot actie te ondernemen. Dus toch maar de brandweer gebeld en deze laten komen met gepaste snelheid. Tussentijds hebben we zelf enkele smeulende hopen gedoofd.

Toen de brandweer arriveerde, heeft deze de rest gedoofd en het terrein natgespoten vanwege de droogte, zodat vuur dat nog in de onderste ruigte laag zou kunnen zitten niet opnieuw zou kunnen opblaaien. Volgens de brandweer had het erger kunnen zijn, het vuur bereikte net niet het riet gedeelte. Hun advies luidde: altijd bellen, en dat bleek nodig, aangezien er nog smeulende resten

zaten in de onderlaag die weer zouden kunnen opblaaien.

Er is naar schatting ongeveer 200 á 300 m² verbrand volgens de gegevens van de brandweer. Ook bevestigde de brandweer dat nablussen een noodzaak was.

Het was duidelijk brandstichting en het vuur is vermoedelijk in de nacht aangestoken en vanzelf grotendeels gedoofd. Helaas is dit niet de eerste poging tot brandstichting op de Hooge Nesse. De laatste tijd hebben we meer plaatsen gezien die men in brand probeerde te steken (ongeveer 3 á 5 maal).

Hoewel het om een beperkt terrein gaat, zit de angst er wel in voor wat de toekomst gaat brengen. Staatsbosbeheer, de handhaver van het gebied, heeft inmiddels bij de politie aangifte gedaan wegens brandstichting.

Biedt deze ellende ook nog kansen? Ja, nu kunnen we in de toekomst volgen hoe verbrande vegetatie zich ontwikkelt en welke planten en dieren er hun voordeel uit halen. Dit zullen we zeker volgen en op papier zetten.

*Ron Stevense,
Coördinator Flora en Fauna Werkgroep
Zwijndrechtse Waard*

De natuur als bron voor vandalisme

Volgens de beheerders van natuurgebieden blijken stille gebieden een probleem vanwege vandalisme en criminaliteit.

Eén van de oorzaken is het gebrek aan toezicht vanwege de beperkte capaciteit van het aantal toezichthouders. Wat kun je hieraan doen?

Eén van de belangrijkste acties die we kunnen ondernemen is het melden bij de (juiste) instantie. Maar waar vind je die?

Met wat voor soort criminaliteit hebben we eigenlijk te maken? Het kan natuurlijk een eenvoudige vorm hebben zoals een loslopende hond op plekken waar dat niet mag, of een geparkeerde auto op een verboden plaats. Maar dit valt toch wel mee? Maar als die hond het broeden van vogels verstoort of een jonge ree verjaagt van zijn moeder, dan is dit zeker handhaving van regels waard.

Alleen al op de Hooge Nesse vinden we per jaar drie tot vier doodgebeten hazen en laatst ook nog dode ganzen. Als u dit soort zaken ziet, meld dit! Ernstiger wordt het als de vernieling toeslaat. Brandstichting is dicht bij het Weetpunt te zien geweest door een uitgebrande auto en op de Veerplaat brandde een auto uit die bij een overval was gebruikt. Maar ook het in brand steken van bankjes, gras, riet enz. lijkt steeds gewoner te worden. Wie het doen laat zich raden, al weten beheerders en politie dikwijls wel waar men het moet zoeken. Ook drugshandel en -gebruik is iets wat meestal heimelijk in “stiltegebieden” gebeurt. Soms is het baldadigheid die uit de hand loopt, zoals het (veelvuldig) vernielen van bomen, als was het kinderspeelgoed. Ja zelfs je paard wassen in een speel-badje voor kinderen komt voor! Ook de imker heeft er last van. Er worden stenen voor de ingang van bijenkasten

gelegd of er stokken in gestoken. Welke dader zal zich melden?

Wat kunt u doen als u iets waarneemt wat niet hoort in de Zwijndrechtse Waard. Bij heterdaad en gevaarlijke situaties nooit zelf ingrijpen, uw eigen veiligheid staat voorop. **Bel altijd de politie via 112** en als u vuur ziet de **brandweer ook via 112**. Klein fikkie of erger, altijd bellen, zeker in deze droge zomer.

Als het om de natuurgebieden Hooge Nesse/ Veerplaat, Develbos, Develpark enz. gaat, graag de melding ook doorgeven aan de Flora en Fauna Werkgroep. Door het verzamelen van gegevens van deze gebieden kunnen wij met de beheerders en eigenaren enz. contact opnemen om tot gepaste oplossingen te komen.

We zijn met de beheerders bezig om meer telefoonnummers en e-mails van handhavers bekend te maken. Deze zullen we u doorgeven zodra ze bekend zijn, zodat u daarop melding kunt maken.

U begrijpt dat het ons hoog zit dat er zoveel problemen in natuurgebieden zijn, en zijn dan ook naarstig op zoek naar oplossingen. We gaan ook iedereen aanspreken op zijn verantwoordelijkheden. We zullen niet alleen in gesprek gaan met beheerders en politiek, maar ook zoeken naar wat er nog meer mogelijk is.

Binnenkort zal er meer bekend worden (lees ook onze Nieuwbrief). De vergadering die gepland staat is net na de deadline van deze Wetenwaard.

*Namens de Flora en Fauna
Werkgroep Zwijndrechtse Waard,
Ron Stevense*

(niet) Uit het rosarium

Trouwe lezers van deze rubriek zullen inmiddels wel weten dat rozen mijn favoriete bloemen zijn. Hun mooie vormen en schitterende kleuren, vaak ook hun heerlijke geur....ik kan er steeds weer van genieten. Maar de roos als struik - dat is weer een heel ander verhaal.

Het is heel goed mogelijk dat de mooiste rozenbloemen aan kale, stakerige struiken zitten, die ook nog eens ontsierd worden door grote slap afhangende 'sla'-bladeren. De door mij vaker aangehaalde Romke van der Kaa sprak ooit over "lorren van struiken". Het is dan ook een beginnersfout om rozen te beoordelen op hun bloemen alleen. Nog veel gevaarlijker is het om een roos uit te kiezen op basis van een foto. Natuurlijk heeft de kweker de aller-aller-fraaiste roos uitgekozen uit honderden minder fotogenieke zusters. En natuurlijk heeft hij deze ene filmster afgestoft en bijgepunct voor zij op de foto mocht. En dan is er tegenwoordig nog zoiets als PhotoShop, zodat die kale, stakerige struik niet alleen bovenaan twee bloemen vertoont, maar overall bloemen heeft zitten.

U heeft al begrepen dat dit gloedvolle verhaal het resultaat is van talloze valpartijen mijnerzijds.

Ook ik heb rozen gekocht uit een catalogus, om er thuis achter te komen dat de struik toch niet zo mooi was als het plaatje deed geloven. Of wel zo mooi, maar ook heel erg gevoelig voor meeldauw of sterrenroetdauw. En dan is er nog een valkuil voor de beginner: de ogen kunnen groter zijn dan de tuin. En die fout heb ik lang geleden gemaakt met de oude Gallicar Roos 'Complicata'.

De bloemen van Complicata zijn in mijn ogen volmaakt; kijkt u maar naar de foto op de omslag.

Schitterend, nietwaar? Het leek mij dan ook een leuk idee om deze roos als een klimroos te leiden bij ons zonnige koffiehoeke van 1 x 2 m. tussen huis en schuur. Er kan net een bankje staan. Ik had gelezen dat Complicata een struikroos is, die ook geleid kan worden als lage klimmer. Helaas, na een paar jaar kwam ik erachter dat dit wel mogelijk is, maar dat er dan toch nog een flinke struik aan de onderkant overblijft. Er was maar één oplossing: "Jij eruit of wij eruit." Het eerste dus. Maar ja, wat moest ik doen? Weggooien? Dat kreeg ik toch niet over mijn hart. Ik ben toen naar Anton van de Ploeg gestapt (ik zei toch al dat het lang geleden was?) en heb hem de roos aangeboden voor het park. Anton heeft een plekje uitgekozen bij de parkeerplaats. Kennelijk vond hij het risico te groot om de voor hem onbekende Complicata ergens in de borders te plaatsen. Jammer, want daar waren de grote, enkele bloemen heel mooi uitgekomen. Nu kunt u Complicata zien aan het eind van de parkeerplaats. Het is een zomerbloeier, dus wellicht is de bloeiperiode bij het uitkomen van deze Wetenwaard alweer voorbij. Maar dan weet u volgend jaar mei-juni wat de geschiedenis is van deze forse struik met opvallend grote, enkele, diep roze bloemen.

Wilma

Voorjaar –op avontuur in de natuur.

We hebben dit jaar een schitterend voorjaar gehad. Weken lang was het warm en zonnig weer. De natuur bloeide dan ook (letterlijk) op. Daar hebben heel wat kinderen van kunnen genieten tijdens een natuuractiviteit.

De kinderen van Kinderopvang Yes mochten zomaar een grote bos bloemen plukken langs het Develpad. Daarna mochten ze zichzelf versieren of een boeket maken voor mama.

De oudere kinderen van CBS De Kim, OBS de Twee Wieken, OBS De Tweestroom en OBS De Dolfijn gingen lekker ‘Struinen op de Hooge Nesse’.

OBS De Kim

OBS De Twee Wieken

OBS De Tweestroom

OBS De Dolfijn

Ze mochten zelf op zoek naar allerlei materialen in de vrije natuur. Daarna maakten ze er een natuur-kunstwerk van. Voor de Zwijndrechtse stadskinderen zijn deze excursies goud waard. Zo’n ochtend in de natuur levert ontdekkingen op die hun nog lang zullen bijblijven. Dank aan de schoolgidsen!

Lidy van der Lans/Wilma

Macrofotografie excursie

Zaterdagochtend 3 juni om 10.00 stonden we op de parkeerplaats bij het Ara Hotel te Zwijndrecht. Klaar voor de start van de excursie 'Orchideeën Macrofotografie'.

Onder begeleiding van Ron Stevense zijn we op zoek gegaan naar de orchideeën.

Behangen met camera's, statieven en mobiele telefoons zijn we het veld in getrokken. Het weer maakte het nog even spannend: "Houden we het droog of halen we een nat pak?" Na een paar spetters werd het weer droog en hebben we een productieve foto-ochtend gehad.

Ron gaf uitleg over waar de orchideeën stonden en hoe om te gaan met het gebied. Staand, zittend of liggend op je buik en zo foto's maken van bijvoorbeeld de Ratelaar of de Bijenorchtis.

- De Bijenorchtis

Twee uur foto's maken, uitleg krijgen over welke orchideeën er stonden en tips ontvangen over hoe je camera te gebruiken en vooral te genieten.

Kortom: een geslaagde ochtend met een gezellige groep mensen die een passie voor natuur en fotografie delen. Tot slot nog een kopje koffie/cappuccino/ thee met gebak bij het Ara Hotel om nog even na te praten over de ochtend.

Op naar de volgende excursie!

Erica de With

Boom van de maand – Gelderse roos

In het Wetenswaardnummer van het eerste kwartaal 2017 heeft u een artikel kunnen lezen over de deftige tak van de Viburnums.

De leden van deze tak zijn exotische winterbloeiers die alleen een Latijnse naam dragen. In dit nummer is de Boom van de maand gewijd aan de arme tak van de Viburnumfamilie: de 'gewone' Gelderse roos.

De Gelderse roos is helemaal geen roos, maar een heester, de *Viburnum opulus*. Hij is redelijk verbreid in ons land; vooral in het Gelderse rivierengebied. Ook in onze omgeving vind je hem langs vochtige boom- en struikranden. De struik komt ook veel voor in vochtige duinen. Hij heeft een voorkeur voor vochtige grond, maar houdt niet van zware, natte klei.

De Gelderse roos is twee keer per jaar mooi: tijdens de bloei en tijdens de vruchtperiode. De struik bloeit slechts kort in mei-juni, maar wel heel mooi met opvallende bloemschermen. Op het eerste gezicht zou je kunnen denken dat de buitenste bloemen al uit zijn en de bloemen binnen in de tuil nog in knop. Maar dat is niet zo: de Gelderse roos heeft twee soorten bloemen. In het midden van elke tuil zitten de onopvallende, maar vruchtbare bloempjes.

Langs de buitenste rand vallen de prachtige witte bloemen op. Zij zijn onvruchtbaar, maar dienen om bevruchtende bestuivers aan te trekken: vooral zweefvliegen, vlinders en kevers. In het najaar verkleuren de groene bladeren naar prachtig oranje en geel.

Daarnaast is de struik getooid met scharlakenrode, glanzende bessen. De vogels eten de wrange vruchten niet graag en laten ze hangen tot na de vorst. Dan zijn de vruchtjes wat zoeter en de honger laat de spreeuwen, lijsters en merels aan het eind van de winter geen andere keus. Omdat er twee keer per jaar iets te genieten valt, is de Gelderse roos een aanrader voor de tuin. De struik wordt echter nogal groot en kan zelfs worden opgesnoeid als kleine boom. De *Viburnum opulus* 'Compactum' kan dan een goede keuze zijn, omdat hij (de naam zegt het al) wat kleiner blijft dan de wilde soort, maximaal zo'n anderhalve meter. Er is ook een cultivar met gele bessen: de *Viburnum opulus* 'Xanthocarpum'. Maar de bekendste cultivar is de sneeuwbal of *Viburnum opulus* 'Roseum'.

De sneeuwbal maakt rond witte ballen waarbij alle bloempjes groot en vruchtbaar zijn. Omdat er geen kleine onvruchtbare bloempjes in de tuilen

zitten, vormt de sneeuwbal geen rode bessen. Takken van de sneeuwbal zijn heel mooi (en te koop) in de periode dat ze nog onrijp en groenig wit zijn. Als de ballen rijp en wit zijn, hebben ze de hinderlijke neiging snel uit te vallen. U kunt de Gelderse roos het beste in het voorjaar snoeien. Na een strenge winter kunt u de struik controleren op doodgevroren takken en die wegnippen.

Tot slot nog iets over de naam; die zelfs in de Angelsaksische landen wordt gebruikt; daar spreekt men van 'Guelder Rose'. Ondanks speurwerk in allerlei archieven is onbekend waarom de naam van deze struik met Gelderland is verbonden. In het middeleeuwse wapen van het graafschap Gelre komen weliswaar drie gestileerde rode 'rozen' voor, maar daar hebben we niets aan. De bloemenschermen van onze Gelderse roos zijn immers wit. Het is een raadsel en dat zal het wel altijd blijven.

Wilma

**Maak nader kennis met
Sonja Kock**

Ze weet van aanpoten Sonja, die ook niet te beroerd is om eens wat extra's te doen. In de 6 à 7 jaar dat ze nu in het Arboretum Munnikepark

bezig is, wordt ze langzamerhand een van de drijvende krachten. Er wordt zelden vergeefs een beroep op haar gedaan, want stilzitten kan ze nu eenmaal niet, al doet ze daar zelf nogal luchtig over. “Ik hou gewoon van aanpakken”. Hoe is dat zo gekomen? “Ik was net gestopt als administratief medewerker toen ik door het park liep en door Melita Priems werd aangesproken. Of ik geen zin had om mee te helpen bij het onderhouden en het nog mooier maken van het park. Er waren altijd meer vrijwilligers nodig en kennis van zaken was geen vereiste. Dat werd je wel bijgebracht. Zo werd ik door haar eigenlijk het park in gelokt”, zegt Sonja met een verontschuldigd lachje. Ze is een geboren Zwijndrechtse die op loopafstand van het Munnikepark woont. “Dat is dus lekker dichtbij, hè?”, als om aan te geven dat een keertje meer naar het park te gaan, dan op de vaste vrijwilligers ochtenden alleen, voor haar geen probleem is. Een speciale voorkeur voor een plekje heeft ze niet. Ze is overal inzetbaar en maakt nu ook al deel uit van het bestuur. ” Ik vind het leuk om bezig te zijn , maar ook om verantwoordelijkheid te dragen.” Tussen de vele oudere vrijwilligers voelt ze zich een jonkie en ze zou willen dat er meer jonge handen beschikbaar kwamen. Ze heeft er goede hoop op en denkt dat een praatje met wandelaars in het park wel eens zou kunnen helpen. “Het is gezellig hoor, met tussendoor een kopje koffie. Je doet er sociale contacten op en het is echt vrijwillig.” Tot nu toe heeft ze echter alleen haar man Ben als extra hulpje weten te strikken. Meer mensen aanspreken dus. Maar dan niet hondenbezitters. Zo doet ze haar uiterste best om zich niet te ergeren aan de onopgeruimde hondenpoep. “Ik ben natuurlijk niet de enige die zich er aan stoort, dat mensen niet begrijpen dat het park geen honden uitlaatplaats is”.

Fred

Het Develbos

In het landinrichtingsplan IJsselmonde, in 1997 vastgesteld door Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, waren de verwerving en de inrichting van het Develbos en een deel van de Devel opgenomen.

In het sterk verstedelijkte gebied tussen Rotterdam en de Drechtsteden was de locatie voor het Develbos en van de Devel nog een van de weinig overgebleven open ruimten van een

bepaalde omvang. In de Randstadgroenstructuur was het gebied aangewezen als een regionale bufferzone. Tussen het rangeerterrein de Kijfhoek, Zwijndrecht en de Devel zou een staatsbos worden ontwikkeld. Verder was opgenomen dat de loop van de oude rivierarm de Devel hersteld zou worden door een deel weer onder water te zetten. Het Develbos zou ongeveer 70ha groot worden.

Van het landinrichtingsplan is maar een deel uitgevoerd. Het was de bedoeling dat het overblijvende agrarische gebied opnieuw ingericht zou worden, maar daar is niet veel van terecht gekomen. De realisatie van het Develbos en het onder water zetten van de Devel zijn wel uitgevoerd.

Inmiddels is het Develbos aangelegd. Aan het oorspronkelijke inrichtingsplan is het nodige veranderd, maar de hoofdstructuur is gebleven. Door het bos en langs de Develoever liggen verschillende paden waarover gewandeld kan worden. Vanaf een brug over de Devel heeft men een prachtig uitzicht over het Develgebied. Apart van de wandelpaden zijn ruiterspaden door het gebied

opgenomen. Zo hebben wandelaars en ruiters geen overlast van elkaar.

De landschapsarchitect Hans Ophuis heeft voor het Develgebied (met daarin het aan te leggen Develbos) een ontwerp gemaakt waarbij de slingerende loop van de Devel centraal staat en als contrast de rechtlijnige structuur van de verkaveling. Door de rechte lanen door het bos aan te leggen is dit beeld overleefd. De Devel is hersteld door het droge deel van de oude rivierarm weer onder water te zetten. Nabij het Kijfhoekkerkje was ongeveer 8 ha van de Devel in gebruik als tuingrond.

Het stuk droge Devel, dat in gebruik was als tuingrond en lange tijd de loop van de natte Devel heeft onderbroken, is weer watervoerend gemaakt. Het open gegraven stuk is aangesloten op het westelijk deel van de Devel. Het westelijk en het oostelijk deel van de Devel zijn gescheiden door een dam. Dit in verband met de verschillende waterpeilen. Op de zuidelijke oever kan over een “laarzenpad” gelopen worden dat aansluit op de reeds bestaande wandelpaden langs de Devel, de dam en de brug. In het broedseizoen worden bepaalde wandelpaden afgesloten. Langs de Devel zijn verschillende lange en korte rondwandelingen te maken.

In het ontwerp van het Develbos is in contrast met de kronkelende Devel een tweetal opvallende rechte lanen opgenomen. De Oost-Westlaan tussen de Munnikesteeg en de Devel (langs de manege) loopt voornamelijk door een gesloten bos. Deze laan kruist op zijn route de Noord-Zuidlaan en de Kijfhoekweg.

De Noord-Zuid laan loopt tussen het fietspad langs het rangeerterrein en de wandelroute langs de Devel (achter de manege). Deze laan loopt

meer afwisselend door open en gesloten delen van het Develbos. In het noorden doorkruist de laan een nat gebied met enerzijds een open bosvijver en anderzijds een moerassig rietveld. Deze recreatieve assen door het gebied maken zo meerdere wandelroutes vanuit Zwijndrecht mogelijk. Via de parallelweg langs de Munnikesteeg heeft het Develbos op meerdere plaatsen een entree.

Behalve wandelen kan ook te paard een mooie ronde door het gebied worden gemaakt.

Het gebied is grotendeels ingeplant met gebiedskenmerkende beplanting. De laanbomen vallen te midden van de overige beplanting op. Het zal nog wel enige tijd duren voordat het een laanbeplanting zal zijn met grote bomen. Maar als je kijkt naar de Laan van Nederhoven gaat het toch ook weer snel.

In verband met het behouden van archeologische vindplaatsen is op enkele plekken de aanleg van beplanting achterwege gelaten. De vindplaatsen zijn geaccentueerd door het terrein licht op te hogen. Op die manier zijn de plaatsen bij een latere opgraving makkelijk herkenbaar.

In de buurt van het rangeerterrein zijn twee bosvijvers aangelegd (aan weerszijden van de Kijfhoekweg). Deze vijvers (ruim 6 ha) zaten niet in het ontwerp, maar zijn aangelegd omdat uit inventarisatie door het toenmalige Waterschap IJsselmonde bleek dat er in de Zwijndrechtse Waard te weinig waterberging aanwezig was om het overvloedig regenwater op te vangen. Het water is een aantrekkelijk element in het gebied en biedt leefomstandigheden voor allerlei vissen, amfibieën en insecten. In het midden van een van de bosvijvers ligt een eiland.

Via een trekvoetveer is het eiland verbonden met de vaste oever. De ten opzichte van de zon noordelijke gelegen oevers van de bosvijver en de eilandjes zijn ecologisch interessant doordat ze met een flauwe helling en golvend zijn aangelegd. De schaduwrijke kanten zijn daartegen strak en steil met weinig begroeiing. In een winter met ijs wordt er geschaatst.

Het Develbos is in drie fasen aangelegd. Dit had te maken met de grondverwerving. De laatste fase tussen de manege en de hoeve "Eemstein" is als laatste aangelegd, wat in het terrein duidelijk te zien is.

Het beheer van het Develbos en de Devel wordt verzorgd door terreinbeherende instanties zoals het Staatsbosbeheer en het Waterschap Hollandse Delta.

Met de inrichting van het Develbos en de ontwikkeling van de Devel heeft de Zwijndrechtse Waard nu en zeker in de toekomst een gebied gekregen waar het goed toeven is.

Ad Kleiberg

De eenjarigen

Dit jaar staan de éénjarige plantjes van Florensis er schitterend bij. Een kleurenpracht van je welst! Lenie heeft een prima keuze gemaakt tussen de soorten, zowel op kleur als op hoogte. Zij heeft hier toch wel ieder jaar heel veel werk aan, maar zij heeft er ook oog voor. Dat is niet voor iedereen weggelegd. Ron den Dikken heeft ons weer geholpen met het uitzetten en met vele vrijwilligers hebben we de plantjes voorzichtig in de grond gepoot. Een hele klus, maar wel gezellig. We zijn met een grote groep gezamenlijk bezig, dat verbreedert.

Verleden jaar hadden we pech, doordat we planten hadden die zeer geliefd waren bij de slakken. Er was toen heel veel kaal gevreten, waardoor het er triest uitzag. Gelukkig hebben we daar dit jaar geen last van, misschien wel door het droge voorjaar.

Maar in ieder geval staat het er dit jaar schitterend bij. (zie foto)

Tine de Kievit

Zomer

*Ik zat waar zon op 't warme water scheen
En gele bloemen bloeiden aan de kant;
Het grazend vee ging door de weiden heen,
De zomerlucht hing walmend over 't land.*

*De wilgen waren zilverbleek en stil
Voor 't stralend blauw, van wolk en nevel vrij;
Een glazenmaker vloog, met lichtgetril
Op 't parelmoerig vleugelgaas, voorbij.*

*De schuwe vissen, in 't koeldonker diep,
Verschoten snel, of stonden lang op wacht,
Waar d'aarde zich, in beeld, nog schoner schiep,
Dromend de zomerdroom van eigen pracht.*

*En over 't hooiland, waar een wagen stond
Met vers-groen gras te geuren in de zon,
En verder waar het drachtig korenblond
Met brede golving boog ten horizon,*

*Tot waar een scheem'rend bos zich flauw verhief,
De wereld wegsmolt in der hemelen gloed,
Dreef mijn gedacht, hoe schoon de dag was, lief
Uw schone ziel verlangend tegemoet.*

Frans Bastiaanse

Bron:(<http://kunst-en-cultuur.infonu.nl/>)

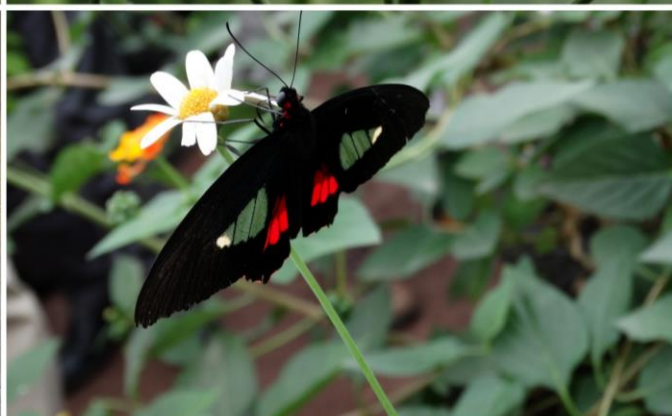
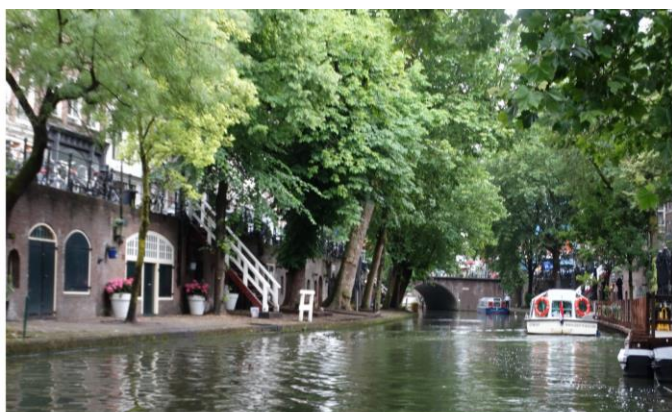
Acht nieuwe schoolgidsen geslaagd

De Stichting Natuur & Landschap Zijndrechtse Waard in Zwijndrecht is weer acht schoolgidsen rijker. Zij hebben dit seizoen veel geleerd over bomen, waterbeestjes, bodemdieren, bloemen, planten en vogels. Zij hebben veel ervaring opgedaan om hun kennis op een aansprekende manier over te brengen op de jeugd. Op 6 juli 2017 mochten zij hun diploma in ontvangst nemen. De examinator was vol lof over hun praktijklessen in de natuur. De Stichting is blij met deze gediplomeerde IVN Schoolgidsen. Veel succes allemaal!

Lidy van de Lans en Wilma

Fotocollage studiereis 2017

Studiereis naar Utrecht

Onder het geluid van kabbelend water en het zachte gebrom van de motor van de rondvaartboot, ben ik samen met de anderen aan het genieten van de mooie oude grachten en kades van de binnenstad van Utrecht.

De prachtige oude platanen en een wilg hier en daar creëren een rustige en natuurlijke sfeer. Maar dan toch...het is het mooiste om mee te maken hoe de hele groep, als een geïmproviseerd koor, een zucht van bewondering slaakt op het moment dat er een opvallend oude en grote boom in het zicht komt.

En dit tafereel is één van vele die zijn voorgekomen tijdens de rondvaart op de Utrechtse grachten en bij het bezoek aan de botanische tuin van de universiteit van Utrecht. Het begon allemaal bij de parkeerplaats, waar de meesten aan het wachten waren op het arriveren van de bus. Dan komt hij aangereden en hoor je al hier en daar een enthousiaste kreet. Eenmaal in de bus heeft iedereen zijn of haar vaste plaats ingenomen en begint de reis. Leny houdt haar toespraak

en vertelt precies wat wij die dag kunnen verwachten (al is de voorspelling van goed weer niet helemaal uitgekomen).

Na de rondvaart rijden wij naar een enigszins verscholen pannenkoekenhuis. Niet alleen het vooruitzicht op een pannenkoek, maar ook de oude boerderijen, weilanden vol koeien en bunkers, en verhalen die onderling verteld worden tussen de vrijwilligers en verwanten van ons arboretum houden de sfeer hoog.

Het pannenkoekenhuis zelf is een verbouwde boerderij, die met uitnodigende nuances ons naar binnen trekt voor de lunch. Ik geniet van een heerlijke pannenkoek met gember en een bakje koffie. Eenmaal klaar met de maaltijd, stap ik weer in de bus. Op naar het hoofddoel van de dag: de botanische tuinen van de universiteit van Utrecht.

In de tuin wordt de groep in kleinere groepen verdeeld met elk een eigen gids. Onze gids is een aardige man, die niet alleen met hier en daar een beetje humor, maar vooral ook met kennis en enthousiasme een rondleiding geeft door de rots-tuin, het park en de kassen.

Van vleesetende planten tot toendragras, van de Japanse Katsura boom (*Cercidiphyllum japonicum*), die naar appelgebak ruikt in het voorjaar, tot de geniale akkerbouw van de Amerikaanse

indianen. Met bijenhôtels en een vlinderkas en uiteraard fort Hoofddijk zijn de botanische tuinen van de universiteit uitgebreid en indrukwekkend.

De rotstuin op zichzelf zou al de moeite waard geweest zijn. Volgens de gids één van, zo niet de mooiste van Europa, met de eerstvolgende in München. De tuin is gebouwd met 2100 ton gesteente uit de Belgische Ardennen en de hoogovens en staat vol met prachtige bloemen, planten, struiken en bomen - zowel exotisch als inheems. Ik ben erg onder de indruk van het park en niet te vergeten de vrijwilligers daar; aangezien het prachtig onderhouden wordt en er haast geen onkruid te vinden is. Ik zal zeker deze botanische tuin nog een keer bezoeken, dan kan ik ook de één na oudste Chinese ginkgoboom buiten China bezoeken die bij de oude sterrenwacht is te vinden.

Eerst nog even genieten van de geurende lindebomen aan de straat voor het park en dan stap ik weer terug de bus in op weg naar Zwijndrecht. Daar verzamelen wij ons bij horeca gelegenheid Spektakel, waar ik heerlijk heb gegeten. Carpaccio als voor-, vis als hoofdgerecht en

frisse aardbeien na. Al met al was mijn eerste studiereis in mijn 6-jarige loopbaan bij het Arboretum (werd ook wel eens tijd) een groot succes en heb ik vol genoten en kennis opgedaan tijdens deze goedgeorganiseerde studiereis.

Jesse Steinvoort

Pasjes van de SSKW

Voor degene die een vrijwilligerspasje hebben aangevraagd van SSKW verzoek ik jullie deze zo snel mogelijk bij 't Weetpunt op te halen.

Tine de Kievit

Sponsoring blijft hard nodig

Een hartenkreet die vele malen in Wetens-Waard is geuit en actueel blijft. We sluiten er dan ook nu weer mee af.

De lijst van sponsors ziet er als volgt uit:

- * *Mevr. L. van der Woude*
- * *Jeroen, Nicola en Kristie Tiën*
- * *Rien van Linschoten*
- * *Pavlov (P.Høvig) en Steven,*
- * *Christiaan en Marjolein Høvig*
- * *Gooitske, Jelmer en Meerten Hamer*
- * *Anne Marie*
- * *Wieke, Sanne, Thomas en Inger van der Schoor*
- * *Roald, Derek, Lennart, Lotte, Marit Emmeke en Elbrich van der Ploeg*
- * *Henny en Huib Jongejan*
- * *Robin van Drimmelen, Jadie Cole en Floor Kracht*
- * *Van Leeuwen Rietberg Stichting*
- * *Koos en Elly Buijse*

Donaties vrienden van het Munnike Park:
t.n.v. penn. Ver. Arboretum Munnike Park te
Zwijndrecht: minimaal een bedrag ad.€ 25,00.
Lidmaatschap € 7,00 per jaar op
rek.nr. NL54 RABO 0377 5214 34

Sponsoring en donaties: St. Natuur & Landschap
Zwijndrechtse Waard t.n.v. penn. Stichting
Natuur & Landschap Zwijndrechtse Waard,
rek.nr. NL39 RABO 0397 6036 14